

Zarządzanie emisjami gazów cieplarnianych

Gazami cieplarnianymi (GHG) nazywamy te składniki atmosfery ziemskiej, które dzięki swoim własnościom fizykochemicznym mają zdolność zatrzymywania energii słonecznej w obrębie atmosfery ziemskiej, tj. dwutlenek węgla (CO₂), metan (CH₄), podtlenek azotu (N₂O), gazy z grupy fluoropochodnych węglowodorów (HFCs), perfluoropochodnych związków węgla (PFCs) oraz sześćofluorku siarki (SF₆).

Polska, będąc Stroną Protokołu z Kioto oraz państwem członkowskim Unii Europejskiej, włączyła się do wysiłków społeczeństwa międzynarodowego na rzecz ochrony klimatu. Wśród podejmowanych działań szczególnie ważne jest efektywne ograniczanie emisji gazów cieplarnianych do atmosfery. W tym celu wdrażane są zasady zrównoważonego rozwoju:

- lepsze wykorzystanie energii,
- zwiększanie powierzchni lasów,
- racjonalne wykorzystanie surowców i produktów przemysłu,
- lepsze zagospodarowanie odpadów,
- monitorowanie emisji GHG, ich bilansowanie i zarządzanie.

W wyniku wdrożenia całego zestawu działań, w latach 1988-2012 emisja dwutlenku węgla w Polsce zmniejszyła się o około 31,5%.

Przepisy dotyczące sposobu zarządzania emisjami gazów cieplarnianych w Polsce określa Ustawa z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz.U. z 2009 Nr. 130, poz. 1070, z późn. zm.).